

باران تَنَدَتَنَد می آمد. یاسِر زیر باران ایستاده بود.

سَرما بسیار سوزان بود. باد، شدید بود.

یاسِر با مادَرش دَر روستایی دَر اُستانِ مازندران بود.

مادَرِ یاسِر مُنیر نام دارد.

مَدِرِسه‌ی روستایِ آنان مُدیر نداشت؛ زیرا دَر روستا آدمِ مُناسِبی برای مُدیر بوَدَن نَبود.

روزِ شنبه اُستانِ دارِ مازندران به مادَرِ یاسِر، اُمیدِ مُدیر شُدَن دَر مَدِرِسه‌ی روستا را داد.

مُنیر زنِ دانایی است. او برای مُدیر شُدَن آماده بود.

روزِ سه‌شنبه مَرَدِ اُستانِ دارِ مُنیر را به مَرَدُمِ روستا نشان داد.

مَرَدُم، مُدیرِ مَدِرِسه را دوست دارند.

مُنیر، نامِ مَدِرِسه را دانشمندانِ آینده نامید.

او دَر مَدِرِسه‌اش دانشِ آموزانِ مُمتازِ زیادی دارد.

او دَر زمانِ بَسْتِه بوَدَنِ مَداریس، دَر مُرداد، دانشِ آموزان را به اُردو می‌بَرَد.

مَدِرِسه‌ی مُنیر دَر اُستانِ مازندران، نِمونه شُدِه است.

